

# خواهند کرد

## آنروز رضا شاه چه گفت؟!

نفس‌ها در سینه حبس شده بود. شاه با قدم‌های محکم

بطرف دانشجویان خبر کت میکرد. در این لحظه ناگهان مخبر السلطنه هدایت ریسیس الوزرا «ریسیس مجلس» جلو آمد و تعظیم کرد و گفت :

اعلی حضرتا! امروز یکی از بزرگترین ایام پر افتخار ایرانیان است. از توجهات عالیهی اعلی حضرت همایونی، صد نفر محصل به هزینه دولت حسب الامر عازم اروپا می‌شوند.

شاه لحظه‌ای به دانشجویان خیره شد و سپس خطاب به مخبر السلطنه گفت : اینکه کافی نیست. باید ببینیم که فقط به تامین مخارج اینها اکتفا کرده‌اید یا مریبان خوب و حسابی هم برای آقایان در نظر گرفته‌اید؟

مخبر بار دیگر تعظیم کرد و به عرض رساند که : قربان! سرهنگ ریاضی و اسماعیل مرآت که از کارمندان عالی رتبه وزارت جنگ و وزارت فرهنگ هستند، یکی سرپرست محصلین لشگری و دیگری سرپرست محصلین کشوری خواهند بود. البته به سفرای مربوطه نیز دستور داده شد که نهایت مراقبت را بنمایند.

شاه حالت مخصوصی پیدا کرده بود. هم شاد بود و هم بغض راه گلوبیش را گرفته بود. لحظه‌ای سکوت کرد و سپس به آقای تقی‌زاده نزدیک شد و پرسید :

آقای وزیر مالیه! این بودجه‌ای را که برای هزینه محصلین در نظر گرفته‌اید کافی خواهد بود یا نه؟ هنوز وزیر مالیه جواب نگفته بود که شاه دوباره ادامه داد :

مبادا کاری بکنید که ما نزد اروپاییان سرشکسته و ورشکسته معرفی شویم.

هر وقت دیدید دولت کسر بودجه دارد و نمی‌تواند آنطور

که باید و شاید هزینه تحصیلی و زندگی دانشجویان را تامین کند فورا به من خبر دهید. من حاضرم برای وزارت فرهنگ و معارف هرقدر که لازم باشد بدهم!  
در این لحظه شاه به دانشجویان نزدیک شد و آنان به دور وی حلقه زدند.

رضا شاه با یک یک آنها دست داد و سپس خطاب به آنها گفت :

آیا میدانید که شماها را برای چه به خارج می‌فرستم؟ لحظه‌ای سکوت حکم‌فرما شد و سپس یکی از دانشجویان به خود جرات داده و گفت :

برای تحصیل عالیه تا به مملکت خدمت کنیم.

شاه نگاهش را به او دوخت و سپس سرشن را بالا گرفت و به آسان خیره ماند.

لحظه‌ای گذشت و سپس خطاب به محصلین گفت :

ببینید آقایان! فرض می‌کنیم من و شما نسبت به یکدیگر وظیفه‌ای داریم، درست شد؟ وظیفه‌ی من مراقبت از شماست و وظیفه‌ی شما اندوختن علم و دانش. این را بدانید که تا من هستم برای تامین سعادت شما می‌کوشم و دقیقه‌ای از فکر شما غافل نمی‌مانم، در عوض شما هم باید به من قول بدھید که هرگز فراموش نکنید یک ایرانی هستید! شماها باید بخاطر داشته باشید که نیاکان ما با افتخار زیسته اند.

شما نیز بایستی چنانکه شایسته است کشور خود ایران را به دنیا بشناسانید و آنقدر در خارج خوب رفتار کنید که بخاطر وجود شماها هم که باشد مردم اروپا نام ایران را از یاد نبرند. من منتظرم که شماها را پس از کسب موفقیت بار دیگر در همین جا ببینم.

در این لحظه اتفاقی افتاد که من شاید و دیگر آقایان که هنوز زنده هستند هرگز از یاد نبرده و نخواهیم برد و آن اتفاق این بود که اشک از چشمان شاه ناگهان جاری شد، اشکی که هرگز از چشم او جاری نشده بود و کسی به خاطر نداشت که او، مرد پرقدرت و جنگ دیده اشک بریزد!

بغض راه گلوبیش را بسته و اشکش سرازیر شده بود!

او با همان حالت تکان دهنده زمزمه کرد که :

آیا من شماها را بار دیگر خواهم دید...؟

از خاطرات سیاسی فرخ "معتصم السلطنه"

